ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 749

ΤΕΤΑΡΤΗ
28
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ.43 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 5 Λ.14
ΤΩΝ ΔΙΣΜΥΡΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 19.8 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 14.4 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΓΑΛΗ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ Ν. ΑΣΘ. ΙΟΝΙΟΝ
ΝΟΤ. ΜΕΤΡ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΣΧ. ΓΑΛ. ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.2

Ο ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ

Ο κ. Βενιζέλος δὲν εὑρίσκει ἑαυτὸν κατάλληλον διὰ τὸ ἄξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας: «Δὲν συμβιβάζεται, εἶπε, τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν μου ὡς παλαιοῦ μαχητοῦ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνας».

Λυπούμεθα, ἀλλ' εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὸν κ. Βενιζέλον, καὶ νὰ διαφωνήσωμεν πρὸς τοὺς φίλους του, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ στεφανώσουν τὴν περιπετειώδη σταδιοδρομίαν τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ μιᾶς θορυβώδους προεδροποιήσεως. Ἀνὴρ ὅστις ὑπῆρξε τὸ κυριώτερον πρόσωπον, ὁ πρωταγωνιστὴς τρόπον τινὰ τοῦ ἐμφυλίου δράματος, δὲν εἶναι κατάλληλος νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διαιτητὴς τῶν ἀντιφερομένων μερίδων, καὶ πᾶσα ἐνέργεια τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οὗτος θὰ ἐξελέγετο πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἡ ὁποία ὑπάρχει καὶ ἀπὸ τὴν Γερουσίαν ἡ ὁποία θὰ συγκροτηθῇ προσεχῶς, πᾶσα λέγομεν ἐνέργεια τοῦ κ. Βενιζέλου ἐγκαθιστάμενου εἰς τὸ «Κυβερνεῖον» θὰ ἦτο παρεξηγήσιμος.

Δὲν νομίζομεν ἄλλως τε ὅτι δὲν ἔμαθαν οἱ νέοι κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος ὅσα καλῶς γνωρίζουν οἱ παλαιοί της κάτοικοι. Δὲν νομίζομεν ὅτι χρειάζεται νὰ διδαχθῇ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ἡ πρόσφατος ἱστορία: Ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ἰδιοσυγκρασία ἀγωνιστοῦ, ἰδιοσυγκρασία ὁπλαρχηγοῦ, ἰδιοσυγκρασία ἐπαναστάτου, ἰδιοσυγκρασία αὐτοσχεδιαστοῦ, ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ἰδιοσυγκρασία δικτάτορος θυσιάζοντος τὰ πάντα εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπικράτησιν—ἀκόμη καὶ τὴν ζωὴν τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων του. Πῶς ἀνὴρ οὕτω συντεθειμένος ψυχικῶς, πῶς ἀνὴρ τόσον ἐπιρρεπὴς εἰς ἀκρότητας, πῶς ἀνὴρ κατώτερος τῶν παθῶν καὶ τῶν προκαταλήψεών του θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς «μετριαστικὴ ἐξουσία», ὡς ἐξ ἐπαγγέλματος διαιτητὴς καὶ μεσολαβητὴς καὶ διαλλάκτης μεταξὺ τῶν διϊσταμένων;

Ἀλλὰ δὲν δύναται λοιπὸν νὰ συμβάλῃ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν καλυτέρευσιν τῆς ἑλληνικῆς καταστάσεως; Ἀλλὰ δὲν δύναται καὶ ὁ κ. Βενιζέλος νὰ ὑπάρξῃ χρήσιμος διὰ τὴν Ἑλλάδα; Ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁ κ. Βενιζέλος ὅστις τῷ 1909 καὶ τῷ 1910 προσέφερεν ὡρισμένας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διαλλαγὴν—ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος διέλυσε τὸν Στρατιωτικὸν Σύνδεσμον; θὰ ἐρωτήσουν, νομίζοντες ὅτι δὲν ἔχομεν πρόχειρον ἀπάντησιν, οἱ ὀρθόδοξοι φίλοι του. Ἀλλ' ἡμεῖς οὐδέποτε ἠρνήθημεν, ὅτι εἰς παλαιοτάτην ἐποχὴν ὑπῆρξε χρήσιμος ὁ κ. Βενιζέλος. Ἡμεῖς οὐδέποτε ἠρνήθημεν, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει ὡρισμένα προσόντα εὐφυΐας καὶ δραστηριότητος. Οὔτε ἀκόμη ἠρνήθημεν, ὅτι ἔχει πολλοὺς φίλους καὶ πολλοὺς θαυμαστάς. Φρονοῦμεν μόνον, ὅτι ἂν ὑπῆρξε χρήσιμος κατὰ τὸ παρελθὸν διὰ τῆς ἐνεργείας, εἶναι χρήσιμος κατὰ τὸ παρὸν διὰ τῆς ἀδρανείας. Εἶναι γνωστὸν, ἄλλως τε, ὅτι ἡ πρώτη φάσις τῆς τελευταίας δράσεώς του ἐν Ἑλλάδι ἦτο ἡ πρόσκλησις εἰς Χαλέπαν τοῦ κ. Ὀθωναίου. Καὶ εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης τότε διεμαρτυρήθη ἐντόνως ὅπου ἔπρεπε διὰ τὴν τοιαύτην δραστηριότητα τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀποτελέσαντος κέντρον στρατοκρατικῶν προσπαθειῶν...

Ἀλλ' ὑπάρχει, ἐν τούτοις, καὶ μία δραστηριότης, ἥτις θὰ ἱκανοποίει καὶ τὴν πολιτικομανίαν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὴν ἱστορικὴν περιέργειαν: Ἡ συγγραφὴ ἀπομνημονευμάτων: Ἂς γράψῃ τ' ἀπομνημονεύματά του ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἂν ἠμπορῇ ἂς δικαιολογηθῇ ἀπέναντι τῆς συνειδήσεώς του καὶ ἀπέναντι τῆς Κοινῆς Γνώμης δι' ὅ,τι ἔκαμεν, ἢ δι' ὅ,τι ἀφῆκε τοὺς ἄλλους νὰ διαπράξουν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1922...

...Καίτοι θεωροῦμεν τὴν δημοκρατίαν προσωρινὸν πολίτευμα, δὲν θὰ ἠθέλαμεν, χάριν τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸν οἶκον Γεωργίου τοῦ Α', τοῦ ἀοργήτου καὶ τοῦ ἀμνησικάκου, ὁ κατ' ἐξοχὴν ὀργίλος, ὁ κατ' ἐξοχὴν αὐθαίρετος καὶ ὁ κατ' ἐξοχὴν μνησίκακος Ἕλλην.

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ (1913-1922)

ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΚΤΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ: ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣ.-ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ.-Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ.-ΜΙΑ ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.-ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Καὶ προχωρῶν ὁ κ. Βενιζέλος ἀπηρίθμει τὰ ὠφελήματα τὰ ὁποῖα θὰ εἴχαμεν ἂν διὰ τοῦ ἑνὸς πέμπτου τοῦ στρατοῦ μας μετείχαμεν εἰς τὴν ἐναντίον τῶν Δαρδανελλίων Ἀγγλογαλλικὴν ἐκστρατείαν:

»Δὲν θὰ λύσωμεν, ἁπλῶς τὸ ζήτημα τῶν νήσων, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς παλιννοστήσεως τῶν προσφύγων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τὸ τῆς τελεσφόρου προστασίας τῶν πληθυσμῶν τούτων ἐν τῷ μέλλοντι διὰ τῆς ὑπὲρ αὐτῶν μερίμνης ὄχι ἁπλῶς ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν συμμάχων ἡμῶν Μ. Δυνάμεων. Δὲν θὰ ἦτο δὲ ὑπερβολικὴ αἰσιοδοξία νὰ δεχθῇ τις ὅτι καὶ τὴν Κύπρον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ παρεχώρει ἡ Ἀγγλία, ὅταν γνωρίζῃ ὡς ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης τι ἀντηλλάγη περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐν Λονδίνῳ κατὰ Ἰανουάριον 1913(:) μεταξὺ τῶν Ἄγγλων ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐμοῦ, πλὴν τοῦ ὅτι ἡ μετοχὴ ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον θὰ ἦλυεν ἀρνητικῶς κατὰ τρόπον ὁριστικὸν καὶ τὸ ζήτημα τῆς μετοχῆς ἡμῶν εἰς μέρος τοῦ Δημοκεδονίαν, θὰ ἀνατραπῇ καὶ πάλιν ἐπὶ βλάβῃ ἡμῶν ἡ σημερινὴ ἰσορροπία. Καὶ ἂν προσθέσῃ τις ὅτι οἱ ἐκ τῶν κολοσσιαίων δαπανῶν, τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν σύναρις μεγάλου ἐσωτερικοῦ δανείου, δὲν θὰ εἶναι δυνατή, ἐφ' ὅσον δὲν συνηγοροῦσιν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ πολιτικοὶ λόγοι, θὰ ἴδῃ ὅτι μὴ ταδόμενοι οὐδὲ σήμερον φανερῶς πρὸς τὸ μέρος τῶν φυσικῶν φίλων μας, θὰ περιέλθωμεν εἰς ἀδυναμίαν μετὰ τὸ πέ-

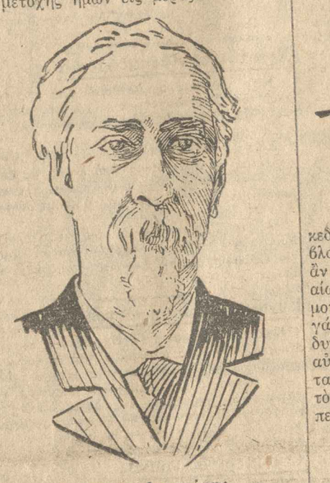

Στέφανος Δραγούμης

σίου Ὀθωμανικοῦ χρέους διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἐν Εὐρώπῃ Τουρκικῶν κτήσεων».

ΑΝΑΠΟΤΡΕΠΤΟΣ Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΑΣ

Καὶ μὲ τὴν αὐτὴν θερμότητα διαλεκτικῆς ὁ κ. Βενιζέλος ἐκεραυνοβόλει τοὺς ὀπαδοὺς τῆς οὐδετερότητος. Ἡ οὐδετερότης ἦτο κατ' αὐτὸν ἀσύμφορος ἀλλὰ καὶ ἀδύνατος. Ἴδωμεν:

«Ἐὰν ἀφ' ἡμῶν ἀποκλειστικῶς ἐξηρτᾶτο νὰ ἐμπλακῶμεν εἰς πόλεμον καὶ νὰ μείνωμεν ἐκτὸς αὐτοῦ μέχρι τέλους, θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ εὔλογος ἐνδοιασμὸς περὶ τοῦ πρακτέου. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ὁ πόλεμος, ἡ εἰς τοῦτον ἐμπλοκὴ ἡμῶν εἶναι ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐνδεχομένη —καὶ παρὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν. Διότι ἡ Βουλγαρία ἐνισχυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αὐστρογερμανικοῦ Συνδέσμου καὶ οἰκονομικῶς καὶ δι' ἀφθόνου ὑλικοῦ πολέμου, θὰ εἶναι ἐ: θέσιν, εὐθὺς ὡς κατορθώσῃ νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖράς της τὸ ὑλικὸν τοῦτο, νὰ ἐπιτεθῇ καθ' ἡμῶν εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε δι' εἰσβολῆς εἰς τὴν Σερβικὴν Μακεδονίαν ἐν συμμαχίᾳ πρὸς τὰς Μεσευρωπαϊκὰς Δυνάμεις. Καὶ ἂν μὲν ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Σερβίας, ἀντεπιτιθέμενοι ἡμεῖς κατ' αὐτῆς θὰ ἔχωμεν πλέον ὅλην τὴν εἰς χρήματα καὶ πολεμικὸν ὑλικὸν ἐπικουρίαν τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως. Ἐὰν ὅμως στραφῇ ἀποκλειστικῶς καθ' ἡμῶν, τότε κινδυνεύομεν νὰ εὑρεθῶμεν ἐν μειονεκτικῇ θέσει ἀπέναντι αὐτῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ μέσα διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου, διότι αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, οὐδεμίαν θὰ ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ προσέλθουν εἰς ἐπικουρίαν ἡμῶν χρηματικὴν ἢ ἄλλην.

»Ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλον λόγον ἐπιβάλλεται νὰ ταχθῶμεν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην φανερῶς πρὸς τὸ μέρος τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως. Διότι, ἂν δὲν πράξωμεν τοῦτο, οὐδαμῶς ἀποκλείεται νὰ πράξουν τοῦτο οἱ Βούλγαροι τασσόμενοι πρὸς τὸ μέρος αὐτῆς καὶ ἐπιτιθέμενοι κατὰ τοῦ ἐν Θράκῃ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ὅπως βοηθήσουν τὴν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπιχείρησιν τῶν Συμμάχων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὄχι μόνον τὸ λοιπὸν τῆς Θράκης μετ' ἐξόδου εἰς Ραιδεστόν, πλὴν τῶν Δαρδανελλίων καὶ στενῆς λωρίδος περὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν θὰ λάβουν οἱ Βούλγαροι, ἀλλὰ καὶ τὴν Σερβικὴν Μακεδονίαν μέχρι τοῦ Ἀξιοῦ. Καὶ ἂν δὲ ἀποφύγωμεν τὸν κίνδυνον νὰ ἐπιδικασθῇ τότε αὐτοῖς ἡ Καβάλα, μόνον διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ὁρίων τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὴν Θράκην καὶ τὴν Σερβικὴν Μα-

Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος

Ἔλλιοτ

ρας τοῦ πολέμου νὰ προμηθευθῶμεν τὰς πολλὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων, αἵτινες μᾶς εἶναι ἀναγκαῖαι ἵνα καὶ τὴν στρατιωτικήν μας σύνταξιν καὶ τὸ σιδηροδρομικὸν ἡμῶν δίκτυον συμπληρώσωμεν καὶ τοὺς πλουσίους πόρους τῆς τότε Ἑλλάδος ἀναπτύξωμεν.

»Ἐὰν ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης δὲν ἐγκρίνῃ τὴν πολιτικὴν ταύτην, ἐπιτραπήτω μοι νὰ προσθέσω ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμῶν πολιτικὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ συνεχισθῇ ἐπικινδύνως. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἦτο ἐνδεδειγμένη ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξ ἀρχῆς τοῦ πολέμου γενομένων δηλώσεών μας (Σ. Σ. Ἆρα αἱ δηλώσεις ἦσαν ὀλέθριαι) πρὸς τὰς Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, αὗται ἐθεώρουν ἡμᾶς ὡς οὐσιαστικοὺς συμμάχους των, ἑτοίμους νὰ σπεύσωμεν εἰς βοήθειάν των, ἅμα ὡς κατάλληλος περίπτωσις παρουσιάζετο πρὸς τοῦτο. Διὰ τῆς πολιτικῆς ταύτης κατορθώσαμεν καὶ τὰς Βουλγαρικὰς ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας νὰ θαίψωμεν (Σ. Σ. Ἀνακρίβες) ἐν τῷ πνεύματι τοὺλάχιστον τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, καὶ τὴν Βόρειον Ἤπειρον ν' ἀποκτήσωμεν καὶ χρηματικῶς εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νὰ ἐπικουρηθῶμεν καὶ βασίμους ἐλπίδας νὰ ἔχωμεν ὅτι ἐν περιπτώσει ὁριστικῆς νίκης αὐτῶν αἱ ἐθνικαὶ ἡμῶν βλέψεις οὐσιωδῶς θὰ προήγοντο».

ΠΑΡΑΙΤΟΥΜΑΙ

Καὶ τὸ ὑπόμνημα ἐτερματίζετο εἰς τὸν ἀμφιβόλου ποιότητος ἐπίλογον τοῦτον:

«Καὶ ταῦτα πάντα ἐπετύχαμεν μέχρι τοῦδε χωρὶς ἐξ ἄλλου νὰ ἐλθωμεν εἰς φανερὰν σύγκρουσιν πρὸς τὰς Μεσευρωπαϊκὰς Δυνάμεις. Αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως προσεκάλεσαν ἡμᾶς διὰ δευτέραν φορὰν νὰ σπεύσωμεν εἰς βοήθειαν τῶν Σέρβων, προτείνασαι τὴν εἰς Μακεδονίαν ἀποστολὴν καὶ ἰδίων αὐτῶν στρατευμάτων, ἡμεῖς δὲ συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Ἐπιτελείου ἠρνήθημεν ν' ἀποδεχθῶμεν τὰς προτάσεις αὐτῶν, ἐὰν δὲν σπεύσωμεν νὰ ἐπαφεληθῶμεν τὴν παρὸν σαν εὐκαιρίαν ὅπως ἀποδείξωμεν ἐμπράκτως εἰς αὐτὰς ὅτι εἰλικρινῶς εἴμεθα μετ' αὐτῶν, θ' ἀπολεσθῇ πᾶσα ἐκ μέρους αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς ἐμπιστοσύνη, καὶ ἑπομένως πᾶσα ἐλπὶς προστασίας ἐκ μέρους αὐτῶν τῶν συμφερόντων ἡμῶν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἐπιβάλλεται τοὐλάχιστον νὰ ζητηθῇ προστασία τῶν συμφερόντων τούτων παρὰ τοῦ ἀντιθέτου συνδυασμοῦ. Διότι, ὅσον καὶ ἂν τοιαύτη πολιτικὴ θὰ ἦτο κατ' ἐμὲ ἥκιστα ἐξυπηρετικὴ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, θὰ ἦτο ὅμως πάντως καλυτέρα τῆς πολιτικῆς ἐκείνης, ἥτις θὰ μᾶς καθίστα ἐρήμους φίλων καὶ ἀπὸ τὰ δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα. Ἀλλὰ τὴν νέαν ταύτην πολιτικὴν προφανῶς νέα Κυβέρνησις θὰ ἔπρεπε νὰ ἐφαρμόσῃ, Κυβέρνησις ἐγκρίνουσα αὐτήν».

Ἐδῶ ἐτερματίζετο τὸ τρίτον ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον καίτοι δημοσιεύσας τὰ δύο προηγούμενα δὲν ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Βενιζέλος κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1915. Ποῖοι οἱ λόγοι τῆς μὴ δημοσιεύσεως;

Ἐρωτήσατε, ὅπου ἂν εὑρίσκεται, τὸν σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ.

***

Ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὀρθῶς ἐφρόνει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ συμμετοχὴ εἰς τοιαύτην καὶ τοσαύτης ἐκτάσεως ἐπιχείρησιν δὲν ἠδύνατο ν' ἀποφασισθῇ μεταξὺ τυροῦ καὶ ἀχλαδίου, καὶ ἐπειδὴ τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ οἱ στρατιωτικοὶ του σύμβουλοι, καὶ δὴ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ κ. Ἰ. Μεταξᾶς (ὁ κ. Δούσμανης ἐτέλει τότε ἐν ἀργίᾳ) ἐφρόνουν ὅτι δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ ἐκπόρθησις τῶν Στενῶν καθ' ὃν τρόπον εἶχαν σχεδιάσει ταύτην οἱ Ἄγγλοι, ἀπεφασίσθη ἡ σύγκλησις Συμβουλίου τοῦ Στέμματος. Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἐκλήθησαν νὰ μετάσχουν, ἐκτὸς τοῦ κ. Βενιζέλου, οἱ τέως πρωθυπουργοὶ Γεώργιος Θεοτόκης, Στέφανος Δραγούμης, Ἀλέξανδρος Ζαΐμης, Δημήτριος Ράλλης καὶ Κυριακούλης Μαυρομιχάλης (18 Φεβρουαρίου π. ἡ.).

Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ Συμβούλιον τοῦ ὁποίου προήδρευσεν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὁ κ. Βενιζέλος ἐξιστόρησε τὰ κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἧς ἐξερράγη ὁ οἰκουμενικὸς πόλεμος. Ἀνέφερε τὴν εἰς τὴν Τουρκίαν πώλησιν τῶν εἰς Δαρδανέλλια καταφυγόντων «Γκαίμπεν» καὶ «Μπρεσλάου». Ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς Γερμανίας, εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος, ἦτο δυσμενὴς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, δεδομένου ὅτι ἐδημιούργει Τουρκικὴν ὑπεροπλίαν, καὶ ἔθετεν εἰς κίνδυνον τὴν καλὴν λύσιν τοῦ νησιωτικοῦ ζητήματος καὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Ἑλλήνων προσφύγων εἰς τὰς ἑστίας των.

Ἐκτὸς ὅμως τοῦ γεγονότος τούτου, εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος, αἱ πατροπαράδοτοι συμπάθειαί μας πρὸς τὰς Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, ὁ φόβος Τουρκοβουλγαρικῆς συνδυασμένης κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιθέσεως, μᾶς ἔκαμαν νὰ στραφῶμεν κατὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ κινδύνου. Ἐπετύχαμεν, εἶπε, ν' ἀντιταχθῶμεν εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς Βουλγαρίας ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας (!) καὶ ἰδιαιτέρως ὅσον ἀφορᾷ τὴν Καβάλαν(;) ἀξιώσεις αἵτινες εὑρίσκαν ὑποστηρικτὰς καὶ εἰς τὰς φιλικὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα χώρας. (Σ. Σ. Τὰ δημοσιευθέντα βραδύτερον ἔγγραφα ἀπέδειξαν ἀπηρίκτων τὴν καυχησιολογίαν αὐτὴν τοῦ κ. Βενιζέλου).

Ὁπωσδήποτε ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου του ὁ κ. Βενιζέλος ἐπροσέσεσεν ὅτι: Οὔτε ἡ Ρωσσία, οὔτε ἡ Γαλλία, προέβησαν εἰς διάβημα πρὸς τὴν Ἑλλάδα εἰς ὑποστήριξιν τῶν Βουλγαρικῶν ἀξιώσεων, καὶ αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως οὐδὲν ἔζητουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας... Δὲν ἐλησμόνησε δὲ καὶ τὴν ἀνακατάληψιν τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Ὅλας αὐτὰς τὰς ἐπιτυχίας ὁ κ. Βενιζέλος ἀπεδωκεν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς εὐμενοῦς πρὸς τὴν Ἀντάντ Ἑλληνικῆς οὐδετερότητος, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Βενιζέλος ἀπὸ συμφώνου με τὸν Βασιλέα ἐπῆρεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου. Ἀλλά... Ἀλλὰ ἡ πολιτικὴ αὐτὴ τῆς οὐδετερότητος δὲν δύναται νὰ συνεχισθῇ. Διότι ἔπαυσε νὰ εἶναι γόνιμος. Διότι ἔπαυσε νὰ εἶναι κερδοφόρος. Αἱ Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ μᾶς ἐζήτησαν δι' νὰ μετάσχωμεν εἰς τὸν πόλεμον, σπεύδοντες εἰς βοήθειαν τῆς Σερβίας: Τὴν παραμονὴν τῆς νίκης τῶν Σέρβων κατὰ τῶν Αὐστριακῶν τὴν πρώτην φοράν. Ἀπηντήσαμεν τότε εἰς τὴν Τριπλῆν Ἀντάντ ὅτι μᾶς ἐζήτει κάτι τὸ ὁποῖον δὲν εἴχαμεν ποτὲ ὑποσχεθῇ εἰμὴ ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις. Οὐχ ἧττον εἴπαμεν ὅτι θὰ ἐδεχόμεθα τὴν αἴτησιν ἂν ἡ Ρουμανία ἐδέχετο νὰ συνεργασθῇ μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔλαβε χώραν ἡ νίκη τῶν Σέρβων καὶ ἡ ἀποχώρησις τῶν Αὐστριακῶν ἀπὸ τὸ Σερβικὸν ἔδαφος. Οὕτω, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Βενιζέλος, ἐτερματίσθη πᾶσα σχετικὴ μὲ τὴν αἴτησιν τῆς Τριπλῆς Ἀντάντ συζήτησις καὶ ἡ τότε ἄρνησίς μας δὲν δυσηρέστησε τοὺς φίλους μας. Πρὸ ἑνὸς ὅμως μηνός, διὰ δευτέραν φορὰν εὑρέθημεν πρὸ αἰτήσεως τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Ἀντάντ ζητούσης νὰ σπεύσωμεν εἰς βοήθειαν τῶν Σέρβων, οἵτινες ἠπειλοῦντο καὶ πάλιν. Ἡ αἴτησις αὕτη διετυπώθη εἰς τηλεγράφημα τοῦ σὲρ Ἔδουαρδ Γκρέϋ πρὸς τὸν Ἔλλιοτ. Τοῦ τηλεγραφήματος τούτου μᾶς ἔκαμεν ἰμπέσημον ἀνακοίνωσιν ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς ἀφήσας μάλιστα καὶ ἀντίγραφον.

Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέγνωσε τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸ ὁποῖον ἐγίνετο λόγος περὶ μεγάλων ἐδαφικῶν παραχωρήσεων εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Ἐξιστόρησεν ἀκολούθως ὁ κ. Βενιζέλος τὰ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀπάντησιν ἥτις ἔθετεν ὡς ὅρον τῆς Ἑλληνικῆς πρὸς τὴν Σερβίαν στρατιωτικῆς συνδρομῆς τὴν συνεργασίαν τῆς Ρουμανίας καὶ τὴν συνεργασίαν ἢ εὐμενῆ οὐδετερότητα τῆς Βουλγαρίας... Ἀνέφερεν ἐπίσης ὁ κ. Βενιζέλος τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Δεβλεκάρτ πρὸς τὸν κ. Δεβλ. περὶ τοῦ ὁποίου ἔγινε τόσος λόγος καὶ τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλλάδος ἀρνουμένης νὰ μετάσχῃ εἰς τὸν πόλεμον, σπεύδοντες εἰς βοήθειαν τῆς Σερβίας: Τὴν παραμονὴν τῆς νίκης τῶν Σέρβων κατὰ τῶν Αὐστριακῶν τὴν πρώτην φοράν. Ἀπηντήσαμεν τότε εἰς τὴν Τριπλῆν Ἀντάντ ὅτι μᾶς ἐζήτει κάτι τὸ ὁποῖον δὲν εἴχαμεν ποτὲ ὑποσχεθῇ εἰμὴ ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις. Οὐχ ἧττον εἴπαμεν ὅτι θὰ ἐδεχόμεθα τὴν αἴτησιν ἂν ἡ Ρουμανία ἐδέχετο νὰ συνεργασθῇ μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔλαβε χώραν ἡ νίκη τῶν Σέρβων καὶ ἡ ἀποχώρησις τῶν Αὐστριακῶν ἀπὸ τὸ Σερβικὸν ἔδαφος. Οὕτω, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Βενιζέλος, ἐτερματίσθη πᾶσα σχετικὴ μὲ τὴν αἴτησιν τῆς Τριπλῆς Ἀντάντ συζήτησις καὶ ἡ τότε ἀρνησίς μας δὲν δυσηρέστησε τοὺς φίλους μας. Πρὸ ἑνὸς ὅμως μηνός, διὰ δευτέραν φορὰν εὑρέθημεν πρὸ αἰτήσεως τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Ἀντάντ ζητούσης νὰ σπεύσωμεν εἰς βοήθειαν τῶν Σέρβων, οἵτινες ἠπειλοῦντο καὶ πάλιν. Ἡ αἴτησις αὕτη διετυπώθη εἰς τηλεγράφημα τοῦ σὲρ Ἔδουαρδ Γκρέϋ πρὸς τὸν Ἔλλιοτ. Τοῦ τηλεγραφήματος τούτου μᾶς ἔκαμεν ἰμπέσημον ἀνακοίνωσιν ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς ἀφήσας μάλιστα καὶ ἀντίγραφον.

Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέγνωσε τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸ ὁποῖον ἐγίνετο λόγος περὶ μεγάλων ἐδαφικῶν παραχωρήσεων εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Ἐξιστόρησεν ἀκολούθως ὁ κ. Βενιζέλος τὰ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀπάντησιν ἥτις ἔθετεν ὡς ὅρον τῆς Ἑλληνικῆς πρὸς τὴν Σερβίαν στρατ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ... Δρ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΑΙΡ.ΓΡΑ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ... 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 18
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ... 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50

Μένουν αἱ ἐντυπει ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρωματος κιτρινες) αἱ ὁποῖαι ἐχορηγήθησαν ἀπὸ τὸν κ.κ. Δ. Χαλικιὰ ἢ Ἐμ. Περιπτώκη καὶ τὴν ὁποίαν μὴ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἔγκαιρον. Εἰδοποιεῖτε ἀλλὰ ἀποδείξεις ὅς καὶ ἐντυπει τειεῖται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τὸν ἀντίτυπο καὶ τῆς ἀρχαιότερ τῆς ἐφημερίδος-διορθύνεται τελείως ἄκυρα καὶ ἐκ ἀναγνωρίζεται.

Ἀνεξητήτατε ἐκείνες εἴτινες μὲν τὸν πελάτη τὴ εὐδετερητες διακρατοῦσι τοὺς πρὸ ἡμῶν ἔργα.

Καὶ ἐν τὴ εὐδοκίᾳ σας τιδεύσετε ἀρχὴ στιγμὴ εἰς τὴν δεύτ μου πρόσκατε.

Ἡ Ἄλλας μᾶς ἐστειλε ἀλλογαῦ τὸν ἀνέκδοτο:

— Δίεγγειται δύει διάκοπη τοιούτου στρατοῦ ...

* * *

Καὶ νοὲς μὲν κινητρίνες καὶ δικαστὲς τοὺς ἔπεμψεν ὁ Ἀρχιστράτης. Ἀλλὰ ἀπὸ χρόνια ἐχρησιμοποιήθησαν ἀπὸ τὸν κυφοκόμον.

«... Τὴν ἡμ' Ὀκτωβρίου 1924—ἀνέφερεν ὁ ἐνδοῦθεν θέλων—Ἔν τῆς Ἐκκλησίας ἐπεστρέφομεν ἐκ τοῦ ἐνορίου τοῦ ἀγίου Ἀναστάσιος Γκιώνιμβ. Ὁλίλαν οἱ ἐνορίται τοῦ ἔρχει, ἐξαιλογήσαντες κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐπιδεικνύοντες τὴν γραπτὴν ἐκλογὴν τοῦ καὶ ἐν ἀκόμη τὸν ἐγκλωμένων τοῦ καὶ ἐν ἀκόμη ἐπὶ τοῦ ἔρχει, ἐξαιλογήσαντες κατὰ

Τρίγωνα από το Παρίσι

Παρισινά Χριστούγεννα

Το σαγηνεύον Παρισι ετοιμάνει την παράνυμφο-Νύξ, σοβ θα ρίψη τα δίχτυα από τις καμπάνες των σαπιών.

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Δεκέμβριος. — Δεν λείπουν πλέον παρά μερικαί ώραι ακόμη από της νυκτός της Πυρίνης, ή οποία θα φέρη μαζί της τα χριστούγεννα και κατόπιν την πρωτοχρονιάτικη νύκτα, κατά την οποίαν θα γίνουν τα μεγάλα γλέντια και τα τραπεζώματα.

Τα παιδιά όμως, τα μπεμπέ των φωτογράφων, δεν περιμένουν ούτε αυτά. Θα έχουν τα λογάριασμά των πολύ φορτωμένα εις την χαρτοπαιγνιώδη νύκτα της 24ης Δεκεμβρίου. Θα γεμίσουν τα παπούτσια των, τα μικρά των κρεββατάκια, τα τσουράπια των, τα μικρά των καλοσόρτσα, τα μικρά των καλοσόρτσα, τα μικρά των καλοσόρτσα

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΑΚΟΜΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

ΘΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΒΑΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης μεγάλης κακοκαιρίας πιθανῶς ὁ κ. Καφαντάρης ἀ' ἀναβάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του ἐκ Λονδίνου διὰ μεθαύριον Πέμπτην. Σχετικῶς μὲ τοὺς ὅρους τῶν μέχρι σήμερον ὑποβληθεισῶν εἰς αὐτὸν προτάσεων διαφόρων ὁμίλων περὶ παροχῆς δανείου, ὁ κ. Καφαντάρης μοῦ ἐξέφρασε τὴν ἔκπληξίν του διὰ τὴν στάσιν ὡρισμένων Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων αἵτινες ζητοῦν συζήτησιν δημοσίᾳ.

«Συζήτησις ἐπὶ τῶν ὅρων τοῦ δανείου, μοὶ ἐδήλωσε, πρὶν ληφθῇ ἀπόφασις, δὲν ἐννοεῖται. Τοῦτο θὰ μᾶς ὡδήγει εἰς ὀχλοκρατίαν, ἀντίθετον πρὸς πᾶσαν ἔννοιαν Δημοκρατίας.

«Τοὺς τελικοὺς ὅρους τοῦ δανείου, μοῦ προσέθεσεν ὁ κ. Καφαντάρης, θὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλήν, ἐλευθέραν νὰ τοὺς κυρώσῃ.»

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ - ΜΠΡΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ

Η ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Δημοσιογραφικὰ τηλεγραφήματα ἐκ Ρώμης ἀγγέλλουν, ὅτι διεξήχθησαν προκαταρκτικαὶ συνεννοήσεις διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς συναντήσεως τῶν κ.κ. Μπριὰν καὶ Μουσσολίνι πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμῶν γαλλοϊταλικῶν ζητημάτων.

Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἐφορμασιόν» τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις προέβαλε διὰ τὴν συνέχισιν τῶν διαπραγματεύσεων τοὺς ἑξῆς βασικοὺς ὅρους:

1) Ἡ Γαλλία πρέπει νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ Ἰταλία εἶνε ἡ πλειότερον ἐνδιαφερομένη Δύναμις εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ εἰς τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν.

2) Πρέπει νὰ μεταβληθῇ ἡ γαλλικὴ πολιτικὴ εἰς τὰς χώρας ταύτας.

3) Ἡ Γαλλία πρέπει νὰ παύσῃ ὑποστηρίζουσα τὴν ἀντιϊταλικὴν πολιτικὴν ἐν Νοτιοσλαυΐᾳ.

4) Νὰ κανονισθῇ τὸ ζήτημα τῶν Ἰταλῶν κατοίκων ἐν Τύνιδι.

5) Καὶ τέλος νὰ παύσῃ ἐντελῶς ἡ διεξαγομένη ἐν Γαλλίᾳ ἀντιφασιστικὴ ἐπίθεσις.

Ο κ. ΖΑΪΜΗΣ ΘΕΩΡΕΙ ΛΗΓΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΕΤΗΛΕΓΡΑΦΗΣΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης ἐτηλεγράφησε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸν κ. Καφαντάρην ἐκθέτων τὰς ἀντιλήψεις του ὡς πρὸς τὸ περαιτέρω ἔργον τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν του Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ.

Εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ὁ κ. Ζαΐμης ἐκφράζει μεταξὺ τῶν ἄλλων τὴν γνώμην ὅτι μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἑλληνικῶν δανείων ἡ κυρία ἀποστολὴ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ θεωρηθῇ λήξασα καὶ ὅτι, κατόπιν τῆς δι' αὐτῶν ἐξασφαλίσεως τῆς εἰκονομικῆς ἀνορθώσεως τῆς χώρας, ἐκλείπει πλέον ὁ πρωτεύων λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἐπεβλήθη ἡ συνεργασία τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Συνεπῶς, ἡ ἐνταῦθα ἐπάνοδος τοῦ κ. Καφαντάρη εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ζαΐμη, ἀναγκαία διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Η ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἀναμένεται ἡ ἀπάντησις τῆς ἑταιρείας τῶν Ἀνατολικῶν Σιδηροδρόμων, σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐπαδιαιτησίας διὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς σχετικῆς συμβάσεως διὰ τὴν γραμμὴν Σβίλεγκραντ—Λεδεαγὰτς εἰς τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς συνθήκας.

Ὡς γνωστόν, διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο εἶχε συσταθῇ διαιτητικὴ ἐπιτροπὴ ἐξ ἑνὸς Γάλλου ἀντιπροσώπου καὶ τοῦ κ. Βουγιούκα, ἤτις ὅμως δὲν κατέληξεν εἰς συμπεράσματα. Ἤδη ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἔγγραφον πρὸς τὴν ἑταιρείαν ζητοῦσα τὴν παραπομπὴν τοῦ ζητήματος εἰς ἐπαδιαιτησίαν, ἤτις θ' ἀποτελῆται ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν δημοσίων ἔργων τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας. Θὰ ἐξετασθῇ δὲ κυρίως τὸ ζήτημα τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ κεφαλαίου τῆς ἑταιρείας, καθ' ὅσον συμφώνως πρὸς τὴν μετὰ τῆς Τουρκίας σύμβασιν, τῆς ὁποίας διάδοχος εἶνε ἡ Ἑλλάς, ὑποχρεοῦται τὸ Δημόσιον εἰς τὴν κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος ὅπερ θὰ προκύπτῃ μετὰ 3 συνεχῆ ἔτη.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ κεφαλαίου τῆς ἑταιρείας κρίνεται ἀπαραίτητος, καθ' ὅσον αὕτη διατμᾷ ὅλον τὸ ὑλικὸν εἰς τὸ ἀκέραιον, χωρὶς νὰ ὑπολογίζῃ τὸ κεφάλαιον ἀποσβέσεως.

Σοβαρὸν ἐπίσης ζήτημα εἶνε τὸ τῶν στρατιωτικῶν μεταφορῶν. Συμφώνως πρὸς τὴν σύμβασιν, διὰ τὰς στρατιωτικὰς μεταφορὰς ἔδει νὰ καταβάλλεται εἰς τὴν ἑταιρείαν ὡς τίμημα τὸ 1/3 τῶν κανονικῶν τιμολογίων. Ἡ ἑταιρεία ὅμως ζητεῖ, τὴν εἰς τὸ ἀκέραιον πληρωμὴν τῶν τιμολογίων, τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πολέμων γενομένων μεταφορῶν, καθ' ὅσον δὲν ἐνήργει τότε ἄλλας μεταφοράς. Ἄλλως τε, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἀμοσταὶ τῶν Συμμάχων ἀναγνωρίσαντες τὸ δίκαιον τῆς ἑταιρείας, κατέβαλλον τὸ τίμημα εἰς τὸ ἀκέραιον, καθ' ὑπέρβασιν τῆς συμβάσεως.

Θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι ἡ ἐπαδιαιτητικὴ ἐπιτροπὴ θ' ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον τῶν ἀπόψεων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

ΕΝΤΟΝΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

***ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 27 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα ἀποφασίσαν νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δρᾶσίν του εἰς τὴν ὑπαιθρον ἐξαπέλυσε πράκτορας, οἱ ὁποῖοι διανέμουν προκηρύξεις,δι' ὧν φανατίζονται οἱ ἀγρόται μὲ ψευδεῖς ὑποσχέσεις περὶ καταργήσεως τῆς δεκάτης, κατασκευῆς ὁδῶν κλπ. καὶ ἵνα παρουσιασθῇ ὀγκωδὲς τὸ συγκαλούμενον διὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα παναγροτικὸν κομμουνιστικὸν Συνέδριον. Ἡ προσπάθεια τῶν πρακτόρων εἰς τὴν ὑπαιθρον κινεῖ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν.*

ΠΑΡΑΜΟΝΗ

ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ἠγγέλθη ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης, ἀφιχνούμενος ἐνταῦθα μεταξὺ 10—15 Ἰανουαρίου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ τετραήμερον.

ΤΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ

Ἡ διοίκησις τῆς σχολῆς τῶν δοκίμων δι' ἀνακοινωθέντος της καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι πᾶς ὑποψήφιος δόκιμος πρὸν ἀρχίσῃ παρασκευζόμενος διὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις δέον νὰ ὑποβάλληται εἰς ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν ἵνα γνωρίζῃ ὅτι θὰ κριθῇ κατάλληλος καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν του ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων. Οἱ κηδεμόνες τῶν ὑποψηφίων δέον ἀπαραιτήτως νὰ μεριμνήσουν περὶ τῆς τηρήσεως τῶν ἀνωτέρω, ἵνα μὴ τυχοῦσα ἀπόρριψις ὑποψηφίου παρὰ τῆς Α.Ν.Υ. ἐπιτροπῆς εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐξετάσεων προξενήσῃ ἀδικα παράπονα, ἐπιφέρῃ δὲ ἀφ' ἑτέρου καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν τοῦ ὑποψηφίου. Ἐπίσης καθίσταται γνωστὸν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1928 θὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὴν σχολὴν 8 μάχιμοι καὶ 8 μηχανικοὶ δόκιμοι.

Η ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 27 (Ἀσύρματος)— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μαδρίτης, ἡ ἰσπανικὴ κυβέρνησις ἐξετάζει τὴν σταθεροποίησιν τῆς πεσέτας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΕΞΕΘΕΣΕ ΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΣ ΕΣΧΕ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συνῆλθον χθὲς τὴν 6.30΄ μ.μ. εἰς συνεδρίασιν ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ, ἵνα λάβουν γνῶσιν τῶν προαγγελθεισῶν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου περὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐνεργειῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Πρὸ τῆς συνεδριάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνελθὼν εἰς τὸ «Πτὶ Παλαὶ» ἐγένετο δεκτὸς εἰς συνομιλίαν παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνέφερεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ τῶν ἐνεργειῶν καὶ ἐν γένει τῶν συνεννοήσεων, τὰς ὁποίας διεξήγαγεν ἐν Γενεύῃ καὶ Ρώμῃ ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερόντων τὴν Ἑλλάδα διπλωματικῶν ζητημάτων.

Εἰδικώτερον ὁ κ. Μιχαλακόπουλος κατέστησεν ἐνήμερον τὸν κ. Βενιζέλον τῆς στάσεως τὴν ὁποίαν ἐτήρησε κατὰ τὰς συνομιλίας του τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς συντελουμένας διπλωματικὰς ζυμώσεις διὰ τὴν μεσογειακὴν προσέγγισιν τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τῶν ἐν προκειμένῳ ἀρχικῶν κατευθύνσεων τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἦτο ἐνήμερος ὁ κ. Βενιζέλος ἐκ τῆς πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν συνομιλίας τὴν ὁποίαν ἔσχε μετ' αὐτοῦ.

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Κατὰ τὰς παρασχεθείσας πληροφορίας, αἱ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀνακοινώσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπῆρξαν μακραί, μὴ ἀφιστάμεναι ἀλλὰ συμπίπτουσαι εἰς τὰ κύρια αὐτῶν σημεῖα πρὸς τὰς διὰ τοῦ Τύπου γενομένας χθὲς ὑπ' αὐτοῦ δηλώσεις. Ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων αὐτῶν καὶ τῆς ἐπακολουθησάσης συζητήσεως ἐν τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ διεπιστώθη, κατὰ τὰς παρασχεθείσας πληροφορίας, ἡ ἐμμονὴ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀρχικῶς χαραχθεῖσαν ἐξωτερικὴν πολιτικήν της, τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας καὶ πρὸς τὰς τρεῖς Μεγάλας Δυνάμεις, μετὰ τῶν ὁποίων συνεπολέμησεν ἡ Ἑλλὰς καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως ὁμαλῶν εἰρηνικῶν σχέσεων μετὰ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐχθρικῶν κρατῶν. Ἐδηλώθη ἐπίσης ὅτι αἱ συνομιλίαι τὰς ὁποίας ἔσχεν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἰδίᾳ ἐν Ρώμῃ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, οὐδέλως ἐξῆλθεν τῶν ὁρίων τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τῆς διεξαχθείσης ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου οὐδεμία ἐγένετο ἐπίσημος κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις. Παρεσχέθη συναφῶς ἡ ἑξῆς ἐξηγησις ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως δὲν παρίστατο ἀνάγκη τοιαύτης, δεδομένου ὅτι πέραν τῆς τυπικῆς δι' αὐτῆς ἐπιδεικμασίας τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν οὐδεμία οὐσιαστικωτέρα δήλωσις ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ, ἐπὶ ζητημάτων ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος προσέβη εἰς εἰσήγησιν πρὸς τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἑλληνογερμανικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς συναδέλφους του τὴν προβαλλομένην ἀπὸ μέρους τῆς Γερμανίας ἄρνησιν νὰ ὑπογραφῇ τὴν σύμβασιν ἐφόσον θὰ περιελαμβάνετο εἰς αὐτὴν ἡ διάταξις τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, καθ' ἣν, ἐὰν ποτὲ ἡ Γερμανία παύσῃ πληρώνουσα τακτικῶς τὰς «ἐπανορθώσεις της» τὸ Κράτος ὅπερ ἔχει λαμβάνειν δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ του περιουσιῶν τῶν Γερμανῶν ὑπηκόων.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συζήτησιν ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐπεκράτησαν ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἀπόψεις ἐπιτρέπουσαι τὴν ἄρσιν τῶν δυσχερειῶν διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συμβάσεως. Πάντως ὅμως ἡ ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος παραίτησις ἀπὸ τῆς διατάξεως ταύτης θ' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως τῶν δύο Κυβερνήσεων, καθ' ἣν, ἐνδεχομένως θὰ συζητηθοῦν καὶ ὡρισμένα ἄλλα ἐκκρεμῆ μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν ζητήματα.

Σχετικὴ ἐξουσιοδότησις διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς συνεννοήσεως ταύτης παρεσχέθη πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ ὁποῖος καὶ θ' ἀνακοινώσῃ τὰς κυβερνητικὰς ἀπόψεις πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γερμανίας, μεθαύριον Παρασκευήν, ἡμέραν διπλωματικῶν ἐπισκέψεων.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, ἐνέκρινε τὰς γενομένας ἐνεργείας ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας στάσιν τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τῶν διαφόρων ἐκκρεμῶν μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ζητημάτων.

Αἱ ἐάσεις τῆς διευθετήσεως τῶν ζητημάτων αὐτῶν, εἰς τὰ ὁποῖα περιλαμβάνεται καὶ τὸ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ραδομίρ—ἑλληνοβουλγαρικῶν συνόρων, ἐτέθησαν κατὰ τὰς ἐν Γενεύῃ συνομιλίας τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου μετὰ τοῦ Βουλγάρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ. Ἤδη ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν ἐν Βαρσοβίᾳ ἐπιτετραμμένον κ. Ραφαήλ, ὅπως κατέλθῃ ἐνταῦθα, προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς εἰδικὴν ἀποστολὴν εἰς Σόφιαν διὰ τὴν διεξαγωγὴν μετὰ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως τῶν διαπραγματεύσεων ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τῶν ἀναφερθέντων ζητημάτων.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΟΠΩΣ ΟΥΔΕΜΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΑΡΑΣΧΕΘΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ

Μετὰ τὸν τερματισμὸν τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἡ σχετικὴ συζήτησις ὑπῆρξε ζωηρὰ καὶ διεξοδική.

Κατὰ γνωσθείσας πληροφορίας ὁ κ. Μερλόπουλος ἀνεκοίνωσεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ πρὸς αὐτὸν τηλεγράφημα τοῦ κ. Καφαντάρη, τονίζοντος ὅτι ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν 13ον μισθὸν εἴτε τὴν χορήγησιν ἀναλόγου ἐπιδόματος οὐδὲ σκέψις δύναται νὰ γίνῃ πρὸς τὸ παρόν, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν προκαταβολὴν ἀνὰ ἑβδομαπενθήμερον ὅτι αὐτη, ἐνῷ οὐδεμίαν πραγματικὴν ἀνακούφισιν μέλλει νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, θ' ἀποτελέσῃ κατ' οὐσίαν λίαν προσεχῶς προεξόφλησιν ἑνὸς μισθοῦ, τῆς ὁποίας τὴν εὐθύνην ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ ἡ Κυβέρνησις. Ὁ κ. Καφαντάρης εἰς τὸ τηλεγράφημά του, ὡς ἐγράφομεν καὶ χθές, ἔθετε σαφῶς ζήτημα ἀποχωρήσεως του ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἤθελε φανῇ ἀρκετὰ ἰσχυρὰ, ὥστε ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ἀσκουμένην πίεσιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ὁ κ. Μερλόπουλος, ἀνακοινῶν τὸ ἀναφερόμενον τηλεγράφημα, ἐτόνισεν ἐξ ἀρχῆς ὅτι μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περιεχομένου τούτου εἶνε δυνατὴ ἡ περαιτέρω ἐν ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ συζήτησις, καθόσον ἡ πρὸς τὴν ἀντίθετον κατεύθυνσιν ἀπόκλισις θὰ ἐδημιούργει κατ' ἀνάγκην κυβερνητικὸν ζήτημα.

Κατόπιν τῆς δηλώσεως ταύτης, προεκλήθη συζήτησις ὡς πρὸς τὸ νόημα τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη τηλεγραφηθέντων, δεδομένου ὅτι τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἐστηρίχθη εἰς προηγούμενον τηλεγράφημα τοῦ κ. Μερλοπούλου, ὅστις φαίνεται ὅτι παρέστησεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκεται ἐνώπιον σοβαρᾶς πιέσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἀλλ' ἡ συζήτησις δὲν ἔσχε συνέχειαν, τοῦ κ. Μερλοπούλου δηλώσαντος ὅτι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὡς ἀντικαταστάτης τοῦ κ. Καφαντάρη, εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ.

Πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην συνετάχθησαν οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπουργῶν, συνεζητήθη δὲ, κατὰ πρόταιν τοῦ κ. Μερλοπούλου, ἡ γνώμη ὅτι ἡ ἐν προκειμένῳ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξαγγελθῇ ὡς ληφθεῖσα ὁμοφώνως. Τὴν ἀπόφασιν δὲ ταύτην ἀνέλαβεν ὁ κ. Μερλόπουλος νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐπιτροπὴ τῶν ὁποίων προσῆλθεν ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ ἀνέμενε τὴν λῆξιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἵνα πληροφορηθῇ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ.

Ὁ κ. Μερλόπουλος ἐξῆτησεν ἐν συνεχείᾳ τὴν ἔκδοσιν ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος ὑπογεγραμμένου παρ' ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἵνα οὕτως ἡ εὐθύνη τῆς ἀπορρίψεως τῶν ὑπαλληλικῶν αἰτημάτων βαρύνῃ ἐξ ἀδιαιρέτου ὅλα τὰ ἐν τῇ Κυβερνήσει κόμματα, μὴ ἐπιπέσῃ δὲ ἐπὶ μόνου τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων. Πράγματι δὲ, ὡς ὁ κ. Μερλόπουλος ἀνεκοίνωσεν ἀργὰ τὴν νύκτα πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ πρὸς δημοσίευσιν τὸ σχετικὸν ἀνακοινωθὲν τὸ ὁποῖον εἶχε συνταχθῇ τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἔκδοσις εἶχεν ἀναβληθῇ, ἐπιμονῇ τοῦ κ. Παπαναστασίου, ἵνα τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον συνεχόμενον ἀποφασίσῃ τελικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Ἀλλὰ τὸ ἀναλυθὲν τοῦτο δὲν ἐδόθη εἰς τὸν Τύπον ὑπὸ τοῦ κ. Ζαΐμη, ὅστις καὶ ἀνεχώρησε περὶ τὴν 10 μ.μ. ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, ἀρνηθεὶς νὰ δεχθῇ τοὺς δημοσιογράφους. Συμπεραίνεται ἐξ αὐτοῦ ὅτι ἡ στάσις τοῦ κ. Ζαΐμη ὑπηγορεύθη ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τοῦ λόγου ὅτι τὸ ἀνακοινωθὲν δὲν εἶχεν ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ κ. Παπαναστασίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ἴδιος θἀῆθελε νὰ ἔχῃ ἀνεπηρεάστους τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Καφαντάρη ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀνὰ δεκαπενθήμερον προκαταβολῆς τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Καὶ πρὸς τοῦτο ὁ κ. Ζαΐμης λέγεται ὅτι ἐτηλεγράφησε χθὲς τὴν νύκτα εἰς τὸν κ. Καφαντάρην ὁ ἴδιος.

Δέον νὰ σημειωθῇ, σχετικῶς, ὅτι ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ ἀπέφυγαν, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ προβοῦν εἰς ἀνακοινώσεις, ἀναφερθέντες εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὡς ἁρμόδιον. Ὁ κ. Μερλόπουλος μόνον ἐπανέλαβεν ὅσα καὶ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐδήλωσεν ὡς πρὸς τοὺς λόγους τῆς ἀπορρίψεως τῶν ὑπαλληλικῶν αἰτημάτων.

Εἰς νυκτερινὰς ἀνακοινώσεις του, ὁ κ. Μερλόπουλος ἐτόνισεν ὅτι τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἀπεφάνθη ὅτι δὲν δύναται νὰ δοθῇ οὔτε ἐπίδομα, οὔτε προκαταβολή τις εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, προσέθεσεν ὁ κ. Μερλόπουλος, ἐλήφθη ὁμοφώνως, θὰ προσεπικυρωθῇ δὲ καὶ δι' ἀνακοινωθέντος, ὅπερ ὅμως δὲν ἐξεδόθη.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος, ὁ προσωρινὸς ἀντικαταστάτης τοῦ κ. Καφαντάρη παρετήρησεν ὅτι δὲν ἠδύνατο, ἐκτὸς τῶν πραγματικῶν λόγων ἀδυναμίας τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ διὰ λόγους ἠθικοὺς νὰ δοθῇ ἐπίδομα εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν περιεκόπησαν κατὰ 7 ο/ο. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνὰ 15θήμερον προκαταβολήν, ὁ κ. Μερλόπουλος ἐφάνη ἐπιφυλακτικός.

*Γενικώτερον ὁμιλῶν ὁ προσωρινὸς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, θ' ἀσχοληθῇ μὲ τὰ ζητήματα τῶν εὐθὺς μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Καφαντάρη. Πρὸς τὸ παρὸν ἀρκεῖται νὰ ἐκφράσῃ τὴν λύπην της διότι εἶνε ὑποχρεωμένη διὰ λόγους οἰκονομικοὺς νὰ φανῇ σκληρὰ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλ